

GETUIGENIS

van de wijdeling op 10 juni 2017

Mijn weg naar het priesterschap is een lange weg geweest. Deze begon in 2003 en wordt nu in 2017 'bezegeld'. Een mens denkt al snel: "Nou, niet erg efficiënt, dat had sneller gekund". Dit klopt. Maar God werkt anders dan wij. Gelukkig maar. Als ik iets heb geleerd is het dat de wegen van God ook echt ondoorgrondelijk zijn. Als je de weg met Hem gaat dan gebeuren er soms volslagen onverwachte dingen. En als je besluit *niet* met Hem de weg te gaan, gebeuren er nog steeds onverwachte dingen. Dit komt omdat Hij *wel* de weg met ons gaat. Ik kan daarvan getuigen. Daarom is een weg van 14 jaar richting het priesterschap wellicht niet efficiënt, maar wel een goede weg. Goed omdat Hij er altijd bij was.



Uiteindelijk is de keuze voor het priesterschap een menselijke beslissing, maar dit kan nooit zonder een geloofsbevestiging. God geeft de zekerheid dat iets goed is en dan pas kan ik een goede keuze maken. Dit is de juiste volgorde. Deze volgorde sluit aan bij de logica van het gebed en het christelijke leven. *Iets is niet goed omdat ik het kies, maar ik kies iets omdat het goed is en het mij wordt aangeboden.* Volgens mij een fundamenteel andere levenshouding dan de visie van onze hedendaagse maatschappij, maar wel een houding die echt is en betekenisvol. De Heer riep, roept en ik mag antwoorden. Hij geeft, wij ontvangen en wij geven terug. Gave en zelfgave. Ik meen dat het bewust of onbewust doorzien van dit principe vooraf gaat aan de keuze voor het priesterschap. Wil en kan ik mezelf geven aan het priesterlijke dienstwerk zoals God en de Kerk dat van mij vragen? Kan ik op deze manier een gelukkig mens worden? Hierop positief antwoorden is allereerst "ja" zeggen tegen het celibaat en vervolgens "ja" zeggen tegen het priesterschap. Ik meen en geloof werkelijk dat enkel deze volgorde kan zorgen voor een vruchtbaar priesterschap. Alleen zo kan het priesterschap werkelijk een werkzaam teken zijn in onze maatschappij, los van functionalisme en ambitie, om zo vruchtbaar te zijn voor zowel de priester als de gelovigen. Want dit gaat hand in hand. Een keuze voor deze levenswijze, deze staat van leven, is een keuze die juist niet door puur menselijke argumenten wordt onderbouwd. Natuurlijk, ik kies voor de navolging van de persoon van Jezus Christus en de verkondiging van het Evangelie. En natuurlijk, ik kies voor het dienstwerk aan God en Zijn Kerk. Maar ergens blijft er ook een aspect over dat ik niet helemaal kan benoemen. Iets dat gegeven is en niet van mij komt. Een geschenk, een gave en een genade. Dit beseffen vraagt tijd en rijping van een roeping. Misschien dat mijn weg daarom zo lang heeft geduurd.

Sinds september 2016 ben ik werkzaam in de parochie heilige Franciscus in de Bomme-
lerwaard. Een mooie regio in ons bisdom met het devies "werken en gewoon doen". Vanaf
het begin woon en werk ik hier met veel plezier en heb mij gericht op het basispastoraat
in de parochie: viering van de heilige Eucharistie, sacramentencatechese, uitvaarten, vor-
mingsactiviteiten en huis- en ziekenbezoek. Sinds de diakenwijding van 5 november 2016
heb ik nog intensiever kunnen groeien in het dienstwerk door de diaconale assistentie in
de liturgie en het toedienen van het sacrament van het doopsel. Het is een grote vreugde
als je beseft dat jouw manier van leven aansluit bij de verwachting en je kunt zeggen: "Ik
ben gelukkig". Weliswaar zijn er in onze Kerk uitdagingen te over, maar we moeten ons
niet blind staren op hoeveelheden (aantal doopsels, uitvaarten en kerkbezoekers, etc.). Als
je hierop fixeert zie je niet meer waar God aan het werk is. Zo zie je het goede niet meer,
dat misschien klein is, maar zeker aanwezig. En dit is funest voor het geloof, de Kerk en
het leven van mensen. Veeleer moeten we kijken naar wat er wel is en hoe we dit kun-
nen laten groeien. En dit kan alleen maar als we God het werk laten verrichten. Het is Zijn
werk en niet het onze. Zijn werk is goed en wij mogen meehelpen aan wat goed is. Zaak is
dus om het goede te zoeken en dit te laten groeien. Dit is een mooie taak en een mooie
levensopdracht. Hieraan wil ik me graag geven.

Ik zou u willen vragen voor mij te bidden. Hopelijk zien we elkaar op 10 juni, de dag van
de priesterwijding.

Sacha Steijaert



Papenhulst 4
5211 LC 's-Hertogenbosch
Telefoon: 073 613 20 00
Fax: 073 614 53 15
Internet: www.sint-janscentrum.nl
E-mail: info@sint-janscentrum.nl

